

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/101/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010904
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2120010904.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného V. C., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom R. X/XX, G., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 27.5.2020, č. k. 3PP/60/2020 - 12, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29.9.2020 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného V. C. zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 27.5.2020, č. k. 3PP/60/2020-12, podľa § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Trestného zákona, žiadosť odsúdeného Ivana Prokeša o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky zo dňa 10.7.2013, sp. zn. 3T/99/2013, zamietol.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu, avšak nespĺňa podmienky materiálne.

V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností prvostupňový súd skonštatoval, že táto nebola splnená v plnom rozsahu, pričom poukázal na obsah hodnotenia ÚVTOS, ktoré konštatovalo, že odsúdený len čiastočne spĺňa podmienky na podmieňané prepustenie a opieralo sa najmä o viaceré nedostatky v správaní a vystupovaní odsúdeného, ktoré sa vyskytli počas výkonu trestu, spočívajúce v zákaze prechovávanía nepovolených vecí, nerešpektovania pokynov a príkazov nadriadených, nedodržiavanie časového rozvrhu dňa a pod. Napriek tomu, že odsúdenému boli štyri disciplinárne tresty zahladené, okresný súd prihliadol aj na túto skutočnosť, ktorá preukazovala problematické adaptovanie odsúdeného na podmienky výkonu trestu odňatia slobody.

Pokiaľ išlo o druhú materiálnu podmienku, prvostupňový súd skonštatoval, že ani táto nebola splnená. Z obsahu hodnotenia ÚVTOS ako aj z odpisu Registra trestov odsúdeného, ktoré preukázali charakter a mieru závažnosti spáchanej trestnej činnosti, v prípade odsúdeného vzhľadom na jeho osobu a samotný priebeh výkonu trestu odňatia slobody nebolo možné dôvodne očakávať, že po podmieňanom prepustení bude viesť riadny život.

Protí tomuto uzneseniu zahlásil po jeho vyhlásení odsúdený sťažnosť, ktorú následne odôvodnil svojím podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 29.6.2020. V odôvodnení sťažnosti odsúdený uviedol, že v hodnotení ÚVTOS nebolo vôbec konkrétne definované, čo mal porušiť a považoval ho za klamlivé. Poukázal na judikát R č. 62/1965. Bez preštudovania základného trestného spisu nebolo možné zodpovedne posúdiť ani závažnosť trestnej činnosti, ani stupeň prevýchovy odsúdeného. Disciplinárne tresty mu boli zahladené, preto by sa na neho malo hľadieť, akoby mu disciplinárny trest nebol uložený. Materiálne podmienky splnil, bol aj disciplinárne odmenený. Z tohto možno vyvodit' jeho progres v správaní a predpoklad, že povedie riadny život. Vo výkone trestu bol po prvýkrát a žiada o šancu preukázať, že jeho trest splnil účel.

Prokurátor sa po vyhlásení uznesenia vzdal práva podať sťažnosť.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd z obsahu spisového materiálu zistil, že okresný súd, po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, postupoval procesne správne, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu návrhu na podmienene prepustenie, zároveň vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného a rozhodol spôsobom, ktorý krajský súd považuje za správny a zákonný.

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený splnil iba formálnu podmienku na podmienene prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený nespĺnil materiálne podmienky, spočívajúce v tom, že by svojím správaním preukázal polepšenie (v správaní odsúdeného sa vyskytovali nedostatky, stanovené ciele programu zaobchádzania plní len čiastočne) a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (odsúdený bol celkovo 2 krát súdne trestaný, pričom pri oboch odsúdeniach išlo o spáchanie zločinu). S prvostupňovým súdom uvedeným odôvodnením nesplnenia materiálnych podmienok zo strany odsúdeného sa sťažnostný súd plne stotožňuje a bez potreby jeho podrobného opakovania na neho poukazuje.

Čo sa týka sťažnostných námietok odsúdeného bolo potrebné uviesť, že v hodnotení ÚVTOS bolo konkrétne definované akých porušení ústavného poriadku sa odsúdený dopustil. Išlo o porušenie zákazu prechovávanía nepovolených vecí, nerešpektovanie pokynov a príkazov nadriadených, nedodržovanie časového rozvrhu dňa, ustrojenosti alebo nevhodného správania. Sťažnostný súd tiež dáva do pozornosti odsúdenému k jeho námietke týkajúcej sa toho, že hodnotenie ÚVTOS malo byť klamlivé, že v úvode verejného zasadnutia samotný odsúdený uviedol okresnému súdu do zápisnice jeho súhlas s podaným návrhom zo strany riaditeľa ústavu, preto takéto tvrdenia odsúdeného v sťažnosti vyhodnotil sťažnostný súd ako účelové.

Z odpisu Registra trestov bolo možné posúdiť závažnosť doteraz spáchanej trestnej činnosti odsúdeným, nakoľko z neho bolo možné zistiť, či sa dopustil prečinu, zločinu alebo obzvlášť závažného zločinu a dokonca aj konkrétne trestné činy, za ktoré bol odsúdený.

Pre úplnosť sťažnostný súd dodáva, že V. C. bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 10.7.2013, sp. zn. 3T/99/2013, právoplatným 28.7.2013 uznaný vinným z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 294 ods.1, ods. 2 Trestného zákona. Za to mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, ktorý mu bol podmienene odložený s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 3 (tri) roky. Počas skúšobnej doby mal povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Trest odňatia slobody mu bol nariadený 1.6.2017. Okrem toho bol rozsudkom Okresného súdu Malacky z 29.6.2015, sp. zn. 2T/52/2015 uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona.

Aj bez preštudovania základného spisu bolo v danom prípade možné zodpovedne posúdiť, že odsúdený bol dvakrát súdne trestaný a v oboch prípadoch za zločin, teda charakterom išlo o závažnú trestnú činnosť.

To, že bol odsúdenému disciplinárny trest zahladený, čo znamená, že sa na neho hľadí, ako keby nebol disciplinárne potrestaný, tak v tomto prípade sťažnostný súd uvádza, že daná okolnosť nebráni tomu, aby ju súd zohľadnil pri posudzovaní osobnosti odsúdeného, jeho náchylnosti k páchaniu trestnej činnosti, vzťahu k spoločenským hodnotám chráneným právnymi predpismi, a teda pri celkovom hodnotení možnosti nápravy odsúdeného. Zahladením potrestania totiž zaniká iba skutočnosť, že odsúdený bol potrestaný, nie však aj samotná skutočnosť, že odsúdený nedodržiaval vo viacerých prípadoch ústavný poriadok. Taktiež bolo potrebné doplniť, že ani osoba, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody po prvý

krát, nemá automaticky nárok na to, aby bola podmiennečne prepustená. Uloženie jednej disciplinárnej odmeny ešte nezaručuje, že u odsúdeného bol naplnený účel uloženého trestu a došlo k jeho polepšeniu vo výkone trestu odňatia slobody.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.